

Sejergaardsskolen dimissionstale 27. juni 2019

Kære dimittender, forældre, andre pårørende og lærere!

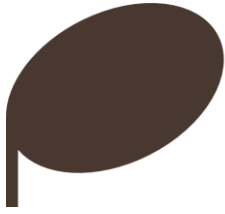
Velkommen til dimission. Hvor ser I dejligt glade ud – og det kan jeg godt forstå. I er lige vendt hjem fra en fantastisk sommerlejr, hvor der er blevet solet, badet, snakket, spist, grinet og hygget. Og nu sidder I så her, og skal have jeres afgangsbeviser i hånden og videre ud i livet.

Men inden I når så langt, skal I lige have et par ord med på vejen - både fra nogle af de voksne, som kender jer rigtig godt og fra mig, der har fået lov til at være med på sidelinjen gennem jeres 10 år lange skolegang. Nogle af jer kender jeg gennem musicalen bedre end andre, men overordnet kan jeg sige, at I er en flok livlige, livsglade, målrettede, til tider skole-trætte, stræbsomme, snakkesalige, rodende og engagerede unge mennesker.

Vi skal fejre, at I er færdige med jeres grundskoletid, men vi skal samtidig også binde en knude og afslutte en lang og fælles historie. Det er både glædeligt og vemodigt, og jeg tror, at Kim Larsens tekst om De smukke unge mennesker, som vi lige har sunget, for alvor giver mening for alle de voksne, der sidder omkring jer her.

En af livets mange milepæle er nået, og i den forbindelse søger man ofte råd og vejledning hos de mennesker man har omkring sig. Selv om forældre og lærere kan være irriterende bedreviddende, kan de dog også være gode at drøfte muligheder og udfordringer med, når der skal træffes vigtige valg. For erfaring og levet liv kan man faktisk godt bruge til noget – og ofte er det dumt ikke at lytte lidt.

I har skullet træffe store beslutninger for jeres fremtid allerede for 2 år siden, hvor I blev spurgt om, hvad I skulle efter 9.kl., og nu er tiden så kommet, hvor I skal se, om det var det rigtige valg, der dengang blev truffet. Langt de fleste af jer drager videre enten på efterskole, til en ungdomsuddannelse på gymnasium eller EUC, men mist ikke modet, hvis I opdager, at det alligevel ikke var det rigtige for jer. Det er aldrig for sent at skifte retning. Det vigtigste er, at man følger sine drømme også selv om vejen til dem bliver en anden end den først planlagte.

SEJERGAARDSSKOLEN

Det kan være svært at vide, hvad der er rigtig at gøre, og hvad der skal vælges ud fra, når man bare er 15-16 år. Sug til jer af andres viden, hør om deres oplevelser, glæder og skuffelser og brug det så til at forme jeres eget liv. Men husk, at det er jer der styrer jeres liv og i sidste ende skal være tilfredse med de trufne valg, så tag ansvaret på jer og bliv herre i eget hus.

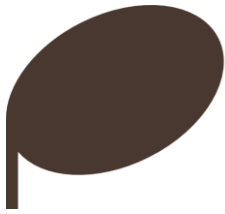
I kom flyvende med storken, som vi lige sang, og I skal huske at blive ved med at flyve og hæve jer op over dagligdagens trivialiteter og hverdagens ensformighed bare en gang i mellem. Vi mennesker værner om og elsker vores frihed og ret til at være, som vi er. Men med frihed følger bundethed. De er hinandens forudsætning og begrænsning. Bundetheden kan være forventninger, paragraffer, love og uskrevne regler, som vi kæmper både med og mod, så vi kan være tro overfor os selv, og opleve den frihed vi ønsker.

Giv jer selv lov til en tur i de højere luftlag en gang i mellem. Tag det lange syn på, se det store perspektiv og helheden, så livet leves ud fra en bevidst refleksion fremfor den første indskydelse for ikke at tale om, hvad der er mest bekvemt.

Som ungt menneske i 2019 vokser I op en digitaliseret verden, hvor rigdom, velstand og vækst er afgørende for det liv, vi lever. Flere og flere bliver bedre uddannede, og kan dermed bidrage til at holde hjulene i gang. Og det bliver mere og mere nødvendigt for vi bliver også ældre og ældre, fordi læger og forskere bliver dygtigere til at livsforlænge, så vi kan forblive i vores dejlige liv.

Vi bliver jævnlige udnævnt til det lykkeligste land i verden, og vores begreb "hygge" forsøger man at beskrive og definere, så andre lande og kulturer kan efterligne og kopiere vores sociale kompetencer og måder at få det bedste ud af livet på. Det er ganske enestående. Forskere har forsøgt at finde ind til kernen i vores gode samvær og noget tyder på, at vores tillidsbaserede tilgang i relationer er altafgørende. Vi lærer at stole på og respekterer mennesker fra vi er helt små. Selvfølgelig kan tilliden kan brydes, men som udgangspunkt er den der.

Vi ved, at vi kan stole på hinanden i både private- og arbejdssituationer – når man har bestilt en håndværker til mandag morgen kl.8, ved vi at vedkommende med stor sandsynlighed dukker op. På den måde bliver resultatet af tilliden til effektivitet og følelsen af frihed, fordi vi kan planlægge vores dag. Så selvom den er afhængig af andre kan vi stadig føle os som herrer i eget hus.

SEJERGAARDSSKOLEN

Det lyder jo alt sammen meget godt ik?! Men medaljen har også en bagside. Alting har som bekendt en pris - og prisen for vores høje levestandard og årtiers lange festen ser det ud til, at I, kære elever, kommer til at betale. I bliver nødt til at løse de udfordringer vi har skabt. Der skal andre hjerner i spil til at løse problemerne end dem, der har skabt dem. Vores forbrug er eksploderet og man ved, at ressourcerne på sigt ikke vil være tilstrækkelige. Erkendelsen af at vi må ændre retning har indfundet sig forlænge siden, og begreber som stress, angst, CO2-udslip og bæredygtighed er noget som elever i 0.kl. har hørt om eller kender til.

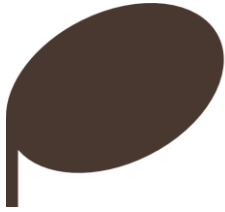
Alt for mange mennesker er nemlig ikke, som udnævnelser ellers siger, lykkelige i deres liv. En kvart million danskere tager hver dag lykkepiller for at komme igennem dagen med dens forskellige forventninger og udfordringer.

Forståelsen for forskellighed og tolerance virker indskærpet og brugen af (eller måske misbrugen af) ytringsfriheden på bekostning af andre svækker den antagne tillidsbaserede tilgang mennesker i mellem.

Særligt klimaet har været i fokus i den seneste valgkamp, og specielt de unges stemmer har fyldt i denne debat. For et års tid siden hørte vi om den 16 årige skolepige Gretha Thunberg, som iværksatte klimastrejke i Stockholm, fordi hun mente, at hun havde et budskab, der ikke måtte overhøres. Hun har ændret sit liv, så hun lever i overensstemmelse med sine overbevisninger og hun kæmper for vores klodes overlevelse og menneskets fortsatte eksistens. Hun har nu talt for – eller rettere udskældt – verdensledere på internationale klimakonferencer, for EU, for paven og er indstillet til Nobels fredspris – samtidig med hun har gået i 9.kl. og afsluttet sin grundskole. Mange af jer har måske også deltaget i klimastrejkerne og drøftet klimapolitik og bæredygtighed med jeres kammerater, der er skabt et nyt fokus i den helt unge befolkning, som vi kun kan være stolte men også afhængige af.

Hvad vil jeg sige med det?

Mit budskab til jer, er at det altid kan betale sig at handle og gøre en forskel. Det kan betale sig at engagere sig og gøre sig umage, have ambitioner, drømme og ikke mindst have en retning og et mål. Uanset hvad I ønsker at kæmpe for, så kan selv det mindste bidrag have stor betydning og måske sætte en større bevægelse i gang. Til næste folketingsvalg, må I stemme, og hvis demokratiet skal have sin berettigelse skal alle stemmer i spil. Det er et ansvar man skal tage alvorligt, og selvom det kan

SEJERGAARDSSKOLEN

være uoverskueligt at forstå de mange dagsordener, skal valget træffes for, hvor ens behov og overbevisning bedst tilgodeses.

Men lad os lige stille lidt mere skarpt på jer – årgang 2009. 10 års skolegang....har I fået det med, som vi og I ønskede og håbede på? I skolens værdigrundlag er målet at danne og udvikle kreative, ansvarlige og selvstændige mennesker, som kan begå sig i både det nære og globale samfunds fortsatte udvikling. Men kan det måles? Hvis vi skal se på jeres præstationer ved afgangsprøverne har I gjort det virkelig flot med et samlet karaktergennemsnit på 8.0, hvilket jeg er sikker på bliver en del over landsgennemsnittet. 9B har været skolens første elever, der har gennemført prøve i faget idræt – et fag som på mange måder er meget færdighedsafhængigt og ikke kun kan læses op på. Men det gik rigtig fint.

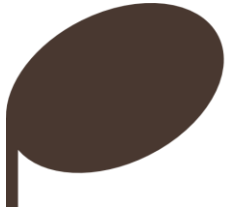
I har skulle præsentere og argumentere for historiske sammenhænge, taget stilling til egne værdier i arbejdet med andres ideologier og strategier, og analyseret jer frem til fortolkninger af tidligere tiders samfundskritiske og historiske tekster.

I har vist, at I er klar til næste skridt i uddannelsesforløbet, og vi overlader jer trygt og med god samvittighed til de næste i rækken af undervisere.

”Fællesskab fødes når jeg bliver til os” har I mange gange sunget i sangen ”Gi os lyset tilbage” til morgensang. I dag bliver et årelangt fællesskab opløst. Et fællesskab, hvor I alle er blevet budt på både glæder og sorger. I vil blive en del af nye, gode fællesskaber, og mit håb er, at I trods uoverensstemmelser og uundgåelige konflikter trods alt har lært og mærket betydningen af og det glædelige i at være en del af et fællesskab. Vi har alle brug for, en gang imellem, at være en del af noget større og dele vores oplevelser med andre. Interessen for et andet menneske binder bånd, som ikke kan ses, men i situationer som disse bliver de pludselig synlige. Som den lille prins siger ”Det væsentlige er usynligt for øjet”.

Så selv om vi siger farvel og på gensyn i dag, så ved jeg, at mange af jer vil følge hinanden mange år frem og for nogles vedkommende vil bekendtskabet blive for resten af livet.

I aften er det også på sin plads at sige jer forældre tak for samarbejdet og tilliden til, at vi sammen kunne løfte opgaven med jeres børns skolegang. I har taget et aktivt valg, da I besluttede, at Sejergaardsskolen skulle være rammen om jeres børns skolegang, og det valg er vi glade for. Samarbejdet mellem skole og hjem kan være

SEJERGAARDSSKOLEN

svært og temmelig følelsesladet, men bølgerne kun går højt fordi der er noget vigtigt på spil, og fordi man engagerer sig. Tak for det!

Også en STOR tak til lærerne i 9.kl., der i dag kan sætte hak ved opnåelse af målene for folkeskolen. Jeg ved, at I hver dag har planlagt en undervisning, der bid for bid har rykket eleverne lidt nærmere målet. Jeg har fået lov til at overvære samtaler om undervisningen og problemstillinger omkring jeres elever, og jeg er benovet over den store omsorg I udviser for jeres elever. Det er professionelt og samtidig meget menneskeligt. Tusind tak for indsatsen!

Kære elever – om lidt får I jeres afgangsbeviser og når I træder ud her fra i morgen efter I har tudet jer igennem ”Der vil altid være et farvel”, så er I tidligere elever på Sejergaardsskolen. Vi glæder os til at se jer til hyggelige aftener for tidligere elever (sidste onsdag i september) så vi kan høre alt om, hvordan I har det.

”Åh, de smukke unge mennesker,

pludselig er de stukket af

som legesyge sommerfugle

den allerførste sommerdag!”

Hjerteligt tillykke med prøvebeviser, tak for tiden og held og lykke fremover!

Eva Hede

Skoleleder, juni 2019